

BILJARTBALLEN
 Eenmafabrikaat, prima kwaliteit.
 Met Reclameprijs f45,- per stel van 3 stuks

VOETBALLEN
 van 12 deelen. Europeesch fabriek, gegarandeerd beste kwaliteit, prijs:

No. 1	2	3	4	5
f4.-	f5.-	f7.50	f8.50	f10.-

Als reclameprijs geven wij 40 pct. korting

TOKO AUW PIT SENG
 Kesawan t/o Varekaup & Co. Medan Tel. 937

Door jongmensch wordt onmiddellijk te huur gevraagd
Gemeubileerd Paviljoen
 te Medan.
 Brieven No. 804 Administratie Deli Courant.

Het is uitgesloten dat U ergens anders groter keuze vindt dan bij

MAAL

PYAMA'S SHIRTS

Instituut Huize „Rhodestein“ DOORN, NEDERLAND.
 Kostschool voor jonge meisjes van 8-16 jaar
 Goede verzorging. Dagtijk onderwijs. Mooie gezonde omgeving in het Centrum van Nederland.
 Inlichtingen en prospectus bij:
 26 Mej. J. A. van GOSTERZEE, Diertrice

Medansche Schoolvereniging
 Vanaf heden kunnen leerlingen aangenomen worden voor de MEDANSCH E MEDDELINGE SCHOOL, cursus van 1925/1927. Verzoeken om aangenomen te worden te maken bij den DIRECTEUR, Serdangweg 18, Medan.
 753 HET BESTUUR

ISERDAS en BULCHAND
 Kesawan No. 7 en 86

Groote uitverkoop van 15 Maart tot 15 April
SCHITTERENDE COLLECTIE
 Dames en Kinderhoeden, Wollenpakjes voor kinderen diverse soorten en maten van 1-10 jaar. Schitterende collectie bloemen voor garnieering van Damesjaponnen. Singlets enz. enz.
Alles nieuw ontvangen. Beleefd aanbevelend.

BLOEMENHANDEL
Light
 TELEF. 98, KROESENSTRAAT 9 MEDAN
 Juist ontvangen uit Holland
GROOTE SORTERING DAHLIA KNOLLEN
 790

Een MISS BLANCHE cigaret
 valt altijd mee voor den prijs

Voor elke smaak Voor iedere beurs

VAN MEERTEN & Co.

KYRYAZI CIGARETTEN

APIS
 F 2.25
 per tin van 50 stuks

FINAS (fijne goldtip) (Dames Cigarette)
 F 2.25
 per tin van 50 stuks

FERIK
 F 1.30
 per tin van 50 st.

E. DHERS
 Telefoon 65 MEDAN

NIEUWE SCHETSEN
 van **CYRIEL BUISSE**
TYPEN
 ING. F 3.- GEBONDEN F 4.20

SPECTATOR in de N.R. Crt. over deze uitgave:
 Cyriel Buisse leert ons zien met zijne oogen, de belangwekkendheid welke hij overal vond brengt hij op ons over.
 Nergens heb ik dit sterker besent dan in het stuk dat Toatsje pap heet. (Na deze vertaling te hebben weergesproken) — ziedaar wat traaft bladzijden druks verhalen — en wat zij nities, geboeid, verheugt, of eigenlijks wilde ik schrijven: getroffen.

BOEKHANDEL DELI COURANT

FAILLISEMENTEN.
 Rechtercommissaris Mr. F. KOLKMAN, Curatrice Weeskamer Medan.
 Verificatievergadering dd. 26 April 1926 des voormiddags ten 9 ure in het gebouw van den Raad van Justitie te Medan in het faillement van Kwek Moi Hap alias Kwek Mab Moy, h oetandul van en wonende op de onderneming Poengel (Boven Langkat). Einde termijn van indiening der vorderingen 4 April 1926.
 Bevestiging door het verbindend worden der schuldaanmeldingen Mizobee Hanni, Hotelhouder van het Oetoehotel te Medan. N.V. Samarasche Handelsdrukkerij te Medan B.B. Wiegand, thans assistent bij The Haboko Tea Company Ltd. (Assam).

EERSTE NEDERLANDSCHE
 Verzekering Maatschappij op het Leven en tegen Invaliditeit

Verzekerd bedrag 147 miljoen gulden
 Waarborgen 48½ miljoen gulden

DIRECTIE BUREAU MEDAN
Administratie Kantoor KAMERLINGH ONNES
 HUITTENBACHSTRAAT, MEDAN

Maison A. C. Buisson Weltevreden
 Fabrikant van artikelen in krokodillen, slangen en leguanen huiden, Carpets van Tijger, Panther en Beerenvellen.
 Tasschen, Portemonnaies, Sigaren en sigarettenkokers, Portefeuilles, enz. enz. enz.
 Chique — duurzaam — Goedkoop.

JE CADEAUX VOOR EUROPA

Agente voor de Oostkust:
SUMATRA STORES Ltd.
 TELEFOON 310, MEDAN.
 ZIET ONZE ETALAGE.

MAISON DUSON Medan
 Vraagt voor direct eerste
EUROPEESCHE VERKOOPSTER
 zich te melden desavonds tusschen 6 en 7 uur
 808

TOKO KESAWAN
 vraagt
Eerste Verkoopster
 MEDAN —:—: Telefoon 619
 798

De N. V. Administratiekantoor KAMERLINGH ONNES
 zorgt voor onmiddellijke uitvoering Uwer Effectenorders op de Amsterdamsche Beurs

Belastingen in Holland.
 Repatrieerenden en Verlofgangers vraagt inlichtingen aan:
 Adviesbureau voor de Rijksbelastingen
 Charlotte de Bourbonstraat, 30, 's-Gravenhage
 Dir. HOUWINK en Mr. EMMEN RIEDEL

PRODUCTEN AGENT
 door FIRMA IN MEDAN
 wordt te Tandjong Balei en Koeta Radja een Agent gezocht voor het opnemen van Producten orders.
 Brieven met uitvoerige opgaven van relaties enz. onder No. 781 Administratie Deli Courant.

NIEUW **KNIPWERK** **VERMAKELIJK**
DE FAMILIE SCHUDEBOL

POPPEN VAN JAN WIEGMAN
 Een mapje bevattende 6 figuren op stevig carton dubbel afgedrukt, welke na het uitknippen en plakken van h.o.p. kunnen verwisseld worden. Grappige teekeningen van een handige tekenaar als Jan Wiegman.

PRIS F 0.45 **BOEKH. DELI COURANT** **PRIS F 0.45**

KANTOORBOEKEN
 Boekhandel Deli Courant

Bouwkundig Kantoor
MEEUWSE & HARTOG
 ARCHITECTEN & AANNEMERS
 KANTOOR ORANJE HASSAUSTRAAT — TELEFOONS 430, 580 en 923

Hulpfonds ter O. K. Sumatra
ALGEMEENE VERGADERING
 op Woensdag 31 Maart des avonds 7¼ uur in het kantoor van den
 Ass. Resident van Deli en Serdang
 807

N.V. I&E.P.

WARENHUIS

Tokca

MEDAN PADANG FORT & KOGK

WIT EMAILLE:

PUDDINGVORMEN
BAKVORMEN
CASSEROLLEN
PANNEN
MELKKOKERS
ETENSDRAGERS
THEEKETELS
BORDEN
WASCHKOMMEN
KOFFIEKANNEN
EMMERS
ZESPAKJES
THEEPOTJES
DRINKBEKERS
SOEPEPELS
SAUSLEPELS
EETLEPELS
ZIEKENLEPELS
WANNEN
NACHTPOTTEN

etc. etc.

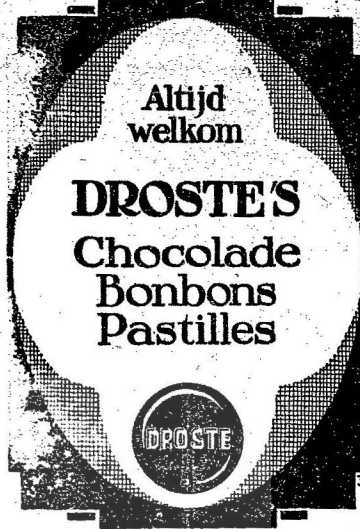
Lage prijzen

KESAWAN 116-118

TELEFOON 593

GEOPEND TOT 7.30 N.M.

Wederom overal
Verkrijgbaar!

Altijd
welkom

DROSTE'S
Chocolade
Bonbons
Pastilles

DROSTE

De Importeurs:

M. GOLDENBERG & Co.

MEDAN

TELF. 34

GRAFJES EN SNAPJES.

De Groninger.

Ha, de Groninger, dat is een plezierige baas, waard, in het zonnetje gezet te worden. De Groninger is dik. En rijk...

— Rijk, meneer? Nou, nou, 'k ben ja meneer Scholten niet!

Ook goed. Dan is hij dus niet rijk. Maar wel plezierig...

— En waarom niet? We ben' toch niet voor ons verdriet op de wereld?

— Toegegoven! En het is begrijpelijk, dat hij, die in Groningen woont, niet voor zijn verdriet op de wereld is.

— Ja meneer zegt u 't ze maar eens goed. Ze denken daar in Holland dat Groningen maar zo'n boerendorpje is!

Groningen is geen boerendorpje! Als de Groninger vertelt, dat Groningen een Heerenstraat heeft, dan haast ik mij er bij te voegen, dat 't heusch niet alleen om die Heerenstraat geen boerendorpje is. De glorie is...

— Nou heeft meneer ons niet dadelijk na te spotten! Ik praot ja toch goed Hollandsch?

— Inderaad! De Groninger praot goed Hollandsch. Althans hij kan het, als hij wil, verzekert het Va.

Holland... (d. i. Nederland beneden Drente) is een vreemd land. Daar wonen de Hollanders die nooit zóó eerlijk, zóó solide, zóó goed en zóó flink zijn als de Groninger.

Maar wie zou meenen, dat de Groninger niet best Hollandsch praten kan, die zou hem smeden.

Wat van Holland naar Groningen komt (Royaards, Mengelberg, of wie dan ook) en dan behoort wordt in de Harmonie of in den Schouwburg, is 'Ook wel aardig', dat is de hoogste appreciatie, die de Hollander in Groningen bereiken kan. Maar als de Groninger begint over wat echt Groningsch is: de kermis, 28 Augustus, of Dizepie Dizepu... dan wagt hij zich aan geestdriftiger kwalificaties. Zelfs 't peerd van Onno Loek is méér waard, dan 't Drentsche volkslied, dat enkel maar bestaat uit: Bè!

Maar de Groninger heeft geen grieven. Hij is goedmoedig en vrolijk. En als hij moet rekenen, legt hij dikke, zilveren rijksdaalders op tafel.

Hij lacht er om, (maar het spijt hem in z'n hart), dat de Hollanders optien tegen zo'n 'lange' spoorreis naar Groningen.

— Ik doe 't ja elke week 'een en trug op éénen dag!' zegt hij.

Ja, maar hij is dan ook Groninger en is dus sterker, degelijker, flinker, degelijker, beter, dan zo'n doodgewone Hollander!

Prinselijke sleutelbeenderen.

De ongevallen, den prins van Wales beschoren, haast telkenmale als deze aanstaande koning van Engeland zich aan zijn geliefkoosde rijsovergeeft, roepen onwillekeurig het noodlotig einde van een zijner voorgangers op den Engelschen troon, onzen grooten koning-Stadhouder, Willem III, in de herinnering.

Ook deze was een hartstochtelijk liefhebber van het jachtvermaak en van het paardrijden, waaraan hij een groot deel van den tijd wijdde, dien het handhaven van het beroemde „Europaeische evenwicht" hem overliet. Zoo was hij ook in den morgen van den 1den Maart 1702, uit zijn lustslot te Hamptoncourt, vergezeld van een aantal Engelsche en Hollandsche edellieden, uitgevaren, toen zijn ros ter aarde stortte. De Koning viel en brak zijn sleutelbeen, aan welk ongeval hij eenige dagen later stierf.

Dit weten wij allen uit onze schoolboekjes, die er de eenigszins wonderlijke verklaring aan toevoegen, dat het beest gestruikeld was over een molshoop, zeker wel het onbeduidendste en minst weerstaandende obstakel, waardoor mensch en dier struikelen kunnen.

Er is langen tijd een vierregelig versje in omloop geweest, waarin deze gebeurtenis herdacht werd in een vorm, die 't niet ongunstig deed afsteken bij de literaire producten van meester Pennepwips discipelen.

De herkomst heeft men nimmer kunnen vaststellen. In den der nummers van den Ned. Spectator van 1800 is voor het laatst navraag gedaan naar den onbekenden auteur. Sedert schijnt men er maar in berust te hebben, dat deze onbekend zou blijven. Verlezen ooit de werken van Homerus of Shakespeare iets van hun waarde al kibbelt men tot op dezen dag over den naam van hun schepper?

Mocht echter een belangstelling als die van het jaar 1860 herleven, dan zou men allicht bedoeld poëem ook kennen willen. Hier is 't:

Op wien dood van Prins Willem III.
Hij steeg te paard en reed daarheen;
Hij viel en brak zijn sleutelbeen;
Komt, laat ons allen rijden henen
En breken onze sleutelbeenen

BOEKHANDEL
DELICOURANT

Diamant Schrijfmachine

VOOR PRIVE-GEBRUIK
EN OP REIS

GUTHRIE & Co. Ltd. MEDAN

Hout beschermende Verf versiert Uw huis
en beschermt het tegen

KLIMAAT EN INSECTEN

KLEUR MIDDEL-BRUIJN

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI

KEY Brand

Distemper

De Antonio Serie van Mauritz Azijnman
uit den Bosch is gearriveerd

Antonio Originales	per 50 st.	F. 7.—
Antonio Carmen	" "	" 7.—
Antonio Coronas	" "	" 8.—
Antonio Arena	" "	" 8.—
Antonio Opera	100	" 8.—
Antonio Club	50	" 5.50
Antonio Ideales	" "	" 5.—
Antonio Matadores	25	" 4.50

Bovenst. Merken Prima Kwaliteit

TOKO MANN Sr.
Telefoon Nos 264-631.

De Hand met het Litskeken.
Uit het Engelsch van Baroness Orczy.
(Geautoriseerde vertaling van A. T.)

19) Zij durfde haast niet adem te halen. Ieder oogenblik, vreesde zij, dat juffrouw Dawdley zou komen en haar zou roepen om naar haar kamer te gaan. De toestand werd ondragelijk. Zij voelde, dat zij niet het recht had hier te zijn, en alles te hooren, wat er gesproken werd, en toch, nu zij zoo lang gebleven was, wist zij niet hoe zij naar terug moest gaan, moest laten merken en hoe zij haar stil zijn moest verklaren. Zij zou nooit voor den Koning durven verschijnen, en zouden die heeren gelooven, dat zij al dien tijd half slapend was geweest, of zouden zij een verkeerde uitlegging geven aan, wat zij zouden kunnen noemen de nieuwsgierigheid van een vrouw naar de bespreking van mannen?

Hoe het ook zij, zij voelde, dat de beste-zelfs de eenige weg was, om te blijven, waar zij was, inbegrepen in den hoek van de bank en zoo zij nu uitdield, was te doen, of zij in diepen slaap was, waaruit ze, volgens alle kenteekenen, slechts met moeite ontwaakte. Terwijl zij aldus peinsde over hetgeen zij doen zou, verloor zij den draad van het gesprek, dat nu voortgezet werd tusschen Zijne Majesteit en de aanroorders van het leger, totdat de naam van squire Brent, uitgesproken door den Koning haar aandacht weer trok.

„Heeft een van U, heeren, Michael Brent gezien? vroeg Karel. „hij verliet ons, zoodra hij in de stad was, zeggende, dat hij had afgesproken zijn dochter in een der logementen te ontmoeten.“

„Hij moet dan ergens opgehouden zijn“, antwoordde prins Rupert, daar hij mij zijde, dat hij de schoone mevrouw Barbara hier zou ontmoeten, maar dat hij haar niet voor morgen verwachtte.“

„Ik behaag het meisje altijd“, voorwaarde de Koning, ziedat hij er was, het is een afschuwelijk noodlot, dat zij door het huwelijk verboden is aan een van die ellendige Fiennes.“

„Het is alleen in naam een huwelijk. Uwe Majesteit“, zei Sir Marmaduke Langdale, die een intiem vriend van squire Brent was, „en zoodra al die woelingen voorbij zijn, zal het niet moeilijk zijn een echtscheiding te verkrijgen.“

„Volstrekt niet, als vrij het meisje er bij helpen kunnen“, zei de Koning genadig. „En nu, mijne heeren“, voegde hij er, opstaande bij, „zullen wij U goeden nacht wenschen. Wij hebben een prachtige jaclitdag gehad en hopen er morgen ook een te hebben, voordat die verwoekte rebelz van Fairfax met het Noorden komen, om ons te verontzaten. Maar „nu dankt“, ging hij zorgeloos voort, „dat daar niet veel vrees voor bestaat.“

„Volstrekt niet, Uwe Majesteit, daar wil ik een red op doen“, verklaarde prins Rupert, „voordat die sluis op de toestand naar het Noorden te gaan niet die mannen uit Yorkshire.“

„Als Uwe Majesteit mij vergunt“, viel Digby haastig in de rede, „Gooing op te waken“, kan ik ik verzekeren, dat het opvoeringenleger ons nooit meer lastig vallen zal.“

„Het is dwaasheid, mijn goede Digby“, zei de Prins hard. Er in een oogenblik was de geheele woordenstrijd weer aan den gang: het plan van prins Rupert om naar het Noorden te gaan en tevons aan te vallen, werd vurig bestreden door Digby, die zich niet het paardenvolk van Goring wilde vereenigen om met hun hulp het terugtrekken leger van Fairfax aan te vallen. De stemmen verhieven zich toornig; sommigen stonden aan de zijde van Rupert, anderen aan die van Digby, terwijl nu en dan de stem van Koning Karel gehoord werd, die zich een weinig verhiel om te protesteren:

„Kallute, heeren!“ zeide hij, en in gedachten kon Barbara hem zien, vol waardigheid en zachtmoedigheid, zijn mooi gelaat bleek van onrust en een van zijn prachtige handen ter vormingn opgeheven: „Vrede! smaken wij U.“

En eenmaal toen de woordenwisseling in openlijken strijd scheen te zullen ontfaan, hoorde Barbara hem heel duidelijk zachtend metropken:

„Zulke oneenigheden zullen ons van de overwinnig berooven.“

Maar zijn eigen besluiteloosheid was pijnlijk merkbaar. Het eene oogenblik scheen hij meersichtig, onrustig, besprak het eene plan met Rupert, en een ander met Digby, wenschte meer Fairfax te ontwijken dan hem slag te leveren; op een anderen tijd lachte hij, bespote het leger der rebellen, het zogenoemde nieuwe Model, waarover zooveel gesproken was, en waarvan zelfs het genie van Olivier Cromwell geen goeden vorm kon geven.

Toen hielden na een poos de gesprekken op: de Koning trok zich bijknaar in zijn vertrokken terug, en de prins Rupert ging naar zijn logement; een of twee der heeren logerden in „de Korenschoof“ in dienst van Zijne Majesteit, terwijl anderen elders kwartier hadden gevonden. In ieder geval, er klonk opnieuw „Goeden nacht“ en „vaarwel“ en onderdanig afscheidnemen van Koning Karel en den Prins die plannen maakten, om den volgende dag weer in Fawsley Park te gaan jagen. Twee of drie der officieren bleven nog in de eetzal, Barbara kon hen hooren praten, het waren Langdale en Digby en de man met het dialect van Somerset. Deze laatste zeide:

„Ge hebt niets tegen Zijne Majesteit over zijn brieven gezegd?“

„Neen“, antwoordde Digby. „Ik heb van morgen gezegd alles wat ik kon, en Zijne Majesteit beloofde mij, dat hij morgen of op zijn laatst overmorgen zijn geheele particuliere briefwisseling ter bewaring naar Oxford zou zenden.“

(Vardt vervolgd.)

Hooge en lage
SCHOENEN
Bruine
Zwarte
Lak

„London“
„Derby“
„Club“
STROOHOEDEN

HEEREN MODE-ARTIKELEN

uitsluitend first class modellen en kwaliteiten.

Pyama's
geheel nieuwe dessins.
Zephir overhemden
gegarandeerd waschecht
Avondhemden
Jas-model.

Dassen
Modernste Sorteering
Boorden
alle soorten
Vilthoeden

Bretels
Monito Sokken
Singlets
Zakdoeken
Sokken
ophouders

Medoc Supérieur
van
Hoogewerf, Chabot & Visser

TRIANGULARES
-- SIGAREN --

Een kleine keuze Havana Sigaren. Fijne merken
S. EHRlich MEDAN
TELEFOON No. 280

AUTOVERHUURDERIJ
FIRMA TASCHÉ

Het beste, solideste en
betrouwbaarste adres
van goede huurauto's

TELEFOON 491 MEDAN

ONZE EAU DE COLOGNE

is over geheel Indië bekend en geliefd. Heerlijk verfrisschend en geurig.
In diverse prijzen en verpakkingen vanaf f 0.75 tot f 6.50
RATHKAMP & Co., Medan, Telefoon 212.

VOOR VROUWEN.

EEN NUCHTER ZAKENMAN OVER VROUWEN.

Waar de fout begint.

Het uitblijven van alles wat ook maar leeft... Het behoudens vrouw elk man een hekel...

De vorige keer hebben we gezien hoe de zedelijke basis van een goed huwelijk... Een vrouw kan nu eenmaal niet rekenen...

Leten we hier maar in onze eigen Delfsche omgeving... Als ik h. h. bij een der cultuurmanuscripten...

Wat m. i. op den voorgrond behoort te staan in een goed huwelijk, dat is de wensch om... Het grote gevaar voor de vrouw is ook in andere zaken...

Men vindt ze in het psychologische, in het zielekundig, verschilt tusschen man en vrouw...

Denk, we, das Harte und das Zarte. We Starks sich am Mides parte. Da geht es einen guten Klang.

Men moet niet denken, dat de zielekunde... Het is niet de vrouw die de man moet aanleiden...

Met dat betrek aan rekenkunde... Het is niet de vrouw die de man moet aanleiden...

Men moet niet denken, dat de zielekunde... Het is niet de vrouw die de man moet aanleiden...

Men moet niet denken, dat de zielekunde... Het is niet de vrouw die de man moet aanleiden...

Men moet niet denken, dat de zielekunde... Het is niet de vrouw die de man moet aanleiden...

Men moet niet denken, dat de zielekunde... Het is niet de vrouw die de man moet aanleiden...

En als de vrouw daarbij behoortijk echter de schermen weet te blijven en niet te veel naar den voorgond treedt, dan wordt dat doel vrij dikwijls bereikt.

Het grote gevaar voor de vrouw is ook in andere zaken ook geen maat te kunnen houden.

We kunnen die oude afspraak best in het midden laten, maar we moeten toch erkennen, dat een vrouw in het algemeen veel enthousiaster, veel hartstochtelijker en veel meer met haar gehele hart en ziel op een zaak zet dan een man.

Nu is het duidelijk, dat juist deze en dergelijke verschillen in aard en aanleg in het huwelijk aanleiding geven tot wrijving.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Wat m. i. op den voorgrond behoort te staan in een goed huwelijk, dat is de wensch om... Het grote gevaar voor de vrouw is ook in andere zaken...

zoveel als mogelijk is, met de redelijke verlangens van de partij ter andere rekening te houden.

Het stormende meisjeshart.

In het 'Vrouwentijdschrift' van de 'Massada' is onder hooverschenden tikel een aardige beschrijving aan de 'Sturm und Drangperiode' in het meisjesleven gewijd.

Hoog trekken de wolken samen, woest loeit de storm in de eens zoo stil-blijde meisjesziel, die nu trilt en sidderd en heen en weer wordt geslokt door twijfel, door angst, door afkeer en ook door verlangen.

Geheel alleen moet het jonge meisje dien storm weerstaan, waarvan zij zelf de volle kracht niet kent, ongewapend, onwetend staand in de woest dorren geschied door de windvliegen, die haar stuudos en willoos maken, haar vermoeden om haar boos oorzellen tegen alles wat rond haar leeft.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Wat m. i. op den voorgrond behoort te staan in een goed huwelijk, dat is de wensch om... Het grote gevaar voor de vrouw is ook in andere zaken...

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Wat m. i. op den voorgrond behoort te staan in een goed huwelijk, dat is de wensch om... Het grote gevaar voor de vrouw is ook in andere zaken...

omdat die schoonheid haar nooit werd uitgeleefd, maar zij plots tot konnis en begrip kwam door een scheeve voorstelling bij het zien en hooren van dingen, die zij niet in haar onvoorbered brin tot juistheid en klaarheid verwerken kan.

Als slechts bij het eerste verschijnen der heet kleing wolkjes aan den rand der onschuld blauwe meisjesziel, de ouders waarschuwend staan naast hun kind om bij het ontvaken haar te wijzen op het grootsche en mooie, dat in alles het kenmerk is van Gods schepping.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

inachtzaamheid als u'troisiel van de marfiale macht, en het is jammer, dat het artikel in Nieuw Vrouwenleven dat wel wijst op de praktijk van art. 162 — dat betreffende de verplichte samenwoning der echtgenooten — die tegenwoordig heel ongunstig is voor de vrouw, alken verbetering verwacht van wijziging van het huwelijksgoederrecht en niet krachtiger den nadruk legt op de noodzakelijkheid van opheffing der goederrechtenformule.

De praktijk van art 162 valt tegenwoordig over het algemeen al heel ongunstig uit voor de vrouw, wanneer het eenigzins bezigt te spannen tusschen de echtgenooten: want wanneer de man de huiskler voor zijn vrouw sluit en gesloten houdt, dan is er geen macht, die haar toegang kan verschaffen, tenzij in het bijzondere geval misschien, dat de echtgenooten buiten gemeenschap van goederen zijn getrouwd en de vrouw zich het eigen beheer over hare goederen heeft uitbedongen bij het aangaan van het huwelijk.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Men kan ze met iemand praten, er is immers niemand aan wie ze vertrouwen kan. Hoe kan ze hebben haar immers allen altijd als een baby behandeld, haar zoet gehouden en gedacht, dat ze nooit meer dan een lachend kind zou zijn.

Advertisement for Lindeteves Stokvis centrifugal pump. Includes text: 'HILPERT - CENTRIFUGAAL POMP', 'Dit is de pomp die gy voor de bemaling van Uw velden nodig hebt', 'LINDETEVES STOKVIS'. Features an illustration of a man in a hat and a woman in a dress, and a large centrifugal pump.

GIST IS LEVEN!

IRVING'S GIST-TAMINE TABLETTEN

De grootste medische ontdekking dezer eeuw.

(Bevat geen schadelijke bestanddeelen).

EEN SNELWERKEND MIDDEL

Samengesteld uit zuivere medicinale gist, (Dichromele cerevisiae) VITAMINE en andere waardevolle ingrediënten, als voorgeschreven door de meest vooraanstaande medische specialiteiten... De geleidelijke werking van de gist, als deze in contract komt met de gastrische sappen van de maag, veroorzaakt een buitengewoon opgewekt en aangenaam gevoel. Wetenschappelijk is thans vastgelegd dat het verstand noch het lichaam zich ontwikkelen kan zonder Vitaminen in het voedsel. Irving Gist-Tamine tabletten bevatten het maximum aan Vitaminen in verbinding met zuivere (96%) gist en zijn het meest krachtigste middel bekend in de medische wetenschap.

Bij niet wel zijn of vermoeid gevoelen neemt U één of twee Gist-Tamine Tabletten en U gevoelt U frisch en opgewekt na eenige minuten.

Irving's Gist-Tamine Tabletten genezen U van het volgende:

Hoofdpijn, Neuralgie (zenuwstoringen) etc. in 5 minuten
Indigestie, (slechte spijsvertering) grassen, zuren etc. in 5 tot 10 minuten
Uitslaandoeningen, Depressie (Nervositeit) etc. in 10 tot 15 minuten
Maagstoornissen in 10 tot 15 minuten
Influenza, Gewatte koude, Koorts in 24 uren

GETUIGENSCHIFTEN

f1000.- contant zullen betaald worden aan een ieder, die kan bewijzen dat de volgende nitroëxels van ongevraagde geschenken niet echt zijn.

Afmeer dan 22000 brieven kwamen in 12 maanden tijd binnen van gebruikers van ons artikel.

A. ter W. te H. Naar aanleiding eener advertentie heb ik een doosje Gist Tamine Tabletten gekocht en moet U zeggen dat ze mij goed zijn bevallen. Vooral wat betreft mijn eetlust. Ik zal ze dan ook steeds aanbevelen.
W. S. te M. Tot U mijn dank voor de uitnodiging. Ik heb mij nog nooit zoo frisch en opgewekt gevoeld als nu hier mee.

K. te T. Voor eenigen tijd leed ik veel aan slaptes en moeheid, waarschijnlijk gevolg van intense studie. Doch niet zoodra had ik eenige flacons gebruikt. Ik voelde mij weer in staat met lust door te werken. Het is me daarom een behoeft U hiervan mededeeling te doen.

R. T. te H. Onlangs heb ik ruim 40 jaar eene har-trökkige huiduitslag gehad aan beide handen. Wat ik er ook aan dokterde niets mocht baten, het was nog niet herlemaal weg of het kwam in hevige mate terug. Eindelijk ton ik nu aan de hand van een doosje Irving's Gist Tamine Tabletten en zie ik kroegende verlichting. De jeuk ging over, de huid voorheen ruw en rood werd met 8 dagen glad en blank.

I. van W. Binnen een jaar tijd ik aan zenuwaandoeningen, nevelachtigheid moeheid in mijn ledematen enz. Bij geen der mij aangeboden medicijnen stond ik eenig baat, totdat ik een flacon Gist Tamine Tabletten kocht en ik na een paar dagen reeds aanmerkelijke verbetering constateerde.

Dr. A. J. te L. Tevens doet ik U jarels dat ik als predikant ook bij zieken en zieken kon en ik als zoodanig de Gist Tabletten niet overtuiging diert aan te bevelen. Tenneer waar wij in ons gezin de nuttige werking bespeuren en ik zelf ze ook gebruik. Gisteren nog heb ik voor een flacon voor iemand gekocht.

M. H. te H. Daarvoor Gist Tamine voor het eerst zal gaan gebruiken. Zeg, die aan neuralgie lijdt en Uw Tabletten door deze methode ben ik Uw Tabletten van gebruiken met goed resultaat. Steeds heb ik veel last van uitslag gehad en al veel middeltjes gebruikt, maar niets hielp. Mijn man raadde mij toen aan om eens Gist Tamine Tabletten te gebruiken. Binnen twee dagen kon men het al zien. Nu gebruik ik ze reeds drie weken en heb in het geheel geen last van puisties meer. Vele menschen vroegen mij hoe dat kwam. Toen heb ik hun ook de raad gegeven ze te gebruiken.

Prijs f 1.- f 2.- f 3.-

Enige Importeurs: N.V. Algemeene Hollandsche Handel- en Industrie-Mij (Afd. „Yeast Vite“) Denneweg 140, Den Haag

Verkrijgbaar bij de voornaamste Apothekers en Drogisten.

Gen. Depot voor Ned. Indië

N. V. Chemicalienhandel „Volksbelang“ Noordwijk 7 Weltevreden

ROYAL SCHRIJFMACHINE BOEKHANDEL DELI COURANT.

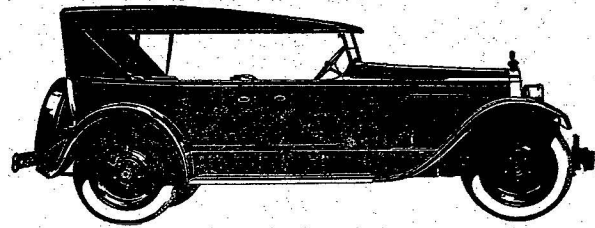
H. H. Delco Bezitters
VOOR REPARATIE en ONDERHOUD is HET
ALLERBESTE ADRES nog steeds

TECHNISCH-BUREAU J. J. AKKERMAN
Medan Telefoon 540

Groote Stock Delco Onderdeelen
ENORM LAGE PRIJZEN
NOG EENIGE GEBRUIKTE DELCO'S BILLIJK AF TE GEVEN.

Wij kunnen uit voorraad leveren:

**HUDSON SUPER SIX
ESSEX-SIX
AUTOMOBIELEN**

Over 3 weken wederom voorradig:

**PACKARD SIX-CHRYSLER FOUR & SIX
Renault Automobielen**

FUCHS & RENS. MEDAN

PALEISWEG 7

TELEFOON 22

ALLE ESTATE BENODIGDHEDEN

LEVERBAAR UIT VOORRAAD
VRAAGT PRIJSOPGAAF AAN

KATZ BROTHERS LTD. MEDAN

56 Oude Marktstraat

Telefoon 712

De Cigaret met de
zachte geurige
aroma.

Waar niet verkrijgbaar zich te wenden tot de

IMPORTEURS:

HANDEL MIJ. DELI-ATJEH

**CALOPOGONIUM
Mucunoides Zaad**

VERSCH GEEGST
F 75.- per picol

ANTON ROOS

Parkstraat 1, Medan, Telefoon 274

English Novels

Boekh. Deli Courant

KINDERHOEKJE

3e JAARGANG No. 11

GEILLUSTREERD
WEEKBLAD
VOOR DE
JEUGD

BIJVOEGSEL VAN
DE DELICOURANT

REDACTIE PAKHUISWEG

13 MAART 1926

HET GROOT
WINTERAVONDBOEK

DOOR

N. VAN HICHTUM

MET ILLUSTRATIES VAN POL DOM

Prijs in prachtband f 5.40

Een boek met verhalen, sprookjes, rebussen, anecdoten, raadsels, leg-kunstjes, huisvlijt-werkjes, puzzles enz. enz. In één woord EEN VERMAKELIJK BOEK voor alle kinderen.

BOEKHANDEL
DELICOURANT.

DOLLY'S KERSTBOOM

DOCH nu hij eenmaal in het bosch was, deden zich voorloopig geen nieuwe moeilijkheden voor. Alleen waren er zo veel dennehooien, dat het heel lastig was, den moosten er uit te zoeken.

Eindelijk zag Anton echter toch den tak, dien hij noodig had. Vlug klom hij in den boom en begon hij uit alle macht te snijden. Hij was zóó verdiept in zijn werk, dat hij heelemaal niet bemerkte, dat een jongen van zijn eigen leeftijd naderbij kwam. Het was Henry ten Hove, de zoon van mijnheer ten Hove, die op „het Huis” woonde. Anton zag Henry niet, voor deze vlak bij hem was.

„Hallo!” riep Henry. „Wat voer je daar uit? Kom onmiddellijk uit dien boom.”

Hij sprak op barschen toon en dit maakte Anton op zijn beurt boos, zoodat hij niets anders antwoordde dan: „Dat doe ik niet!”

„Kom er onmiddellijk uit!” schreeuwde Henry nu. „Je hebt het recht niet een tak van dezen denneboom af te snijden.”

Anton zei geen woord. Hij bepaalde al zijn aandacht bij zijn werk en sned met een flinken houw den tak af. Deze viel met een plof op den grond, waarop Anton zich uit den boom liet zakken.

„Je bent toch zeker niet van plan hem mee te nemen?” vroeg Henry, terwijl Anton zich bukte om den tak op te rapen.

„Ja, natuurlijk wel”, antwoordde hij.

„Dat zullen wij dan toch eens zien”, zei de andere jongen weer, terwijl hij Anton met zijn vuist een stomp in den rug gaf.

Dat liet Anton zich niet welgevallen. Hij was heelemaal niet bang voor dezen vreemden jongen en wist zelfs niet eens, dat het Henry ten Hove was. Hij liet den tak weer op den grond vallen en sloeg den jongen uit alle macht terug. Het werd een formeel gevecht. Eindelijk, toen zij allebei een blauw oog hadden, riep Henry:

„Ha, daar komt iemand aan! Nou zal ik je laten oppakken!”

Inderdaad kwam er een man aan.

Naar het Engelsch van E. K. HALL.

Vrij bewerkt door

C. E. DE LILLE HOGERWAARD.

II

Henry rende hem tegemoet en bracht hem van het gebeurde op de hoogte.

Anton, die natuurlijk niet veel lust gevoelde opgepakt te worden, maakte zich haastig uit de voeten. Ondoordacht als hij dikwijls was, had hij zich geen rekenschap gegeven van hetgeen hij eigenlijk deed en was het eenvoudig niet bij hem opgekomen, dat hij geen recht had in het bosch van een ander te gaan en er een dennetak af te snijden.

Het was dan ook pas, toen Henry hem nariep: „Je zult er wel meer van hooren! Vader laat zich maar zóó niet bestelen!” dat hij besefte, wat hij gedaan had. In hetzelfde oogenblik drong het tevens tot hem door, dat die jongen Henry ten Hove van „het Huis” was.

Nu werd het hem toch angstig te moede en hij rende zoo hard mogelijk den anderen kant uit. Den tak wierp hij weg, want nu het hem duidelijk werd, dat het diefstal was, wilde hij hem geen minuut langer houden.

Hij had lange beenen en daar hij een heelen voorsprong op de anderen had, konden de man en Henry hem niet inhalen. Hij hoorde den eerste met luider stem hem achterna roepen:

„We zullen je achter slot en grendel zetten, kwajongen! Lees maar eens, wat er op het bord bij het hek staat. Dan weet je meteen, waar je aan toe bent.”

Bij het hooren van deze woorden ontstelde Anton nog heviger. Hij holde in de richting van het hek. Maar hoe moest hij aan den anderen kant komen? Als hem dit niet gelukte, zou hij stellig gegrepen worden!

Hij keek om zich heen om te zien, of er geen anderen uitweg was. Hij zag echter niets. Toen hij omkeek, bemerkte hij, dat de jongen en de man hem

nog steeds volgden. Hij moest dus over het hek klimmen, al waren er ook nog zulke scherpe punten op. Er was geen sprake van, dat hij er zich nu doorheen kon wringen.

Het trof al heel ongelukkig, dat zijn mouw daarbij aan een punt bleef haken. Hij kon niet loskomen, al waren zijn voeten alweer dicht bij den grond. Hij hing aan het hek. Hij kon zij hoofd niet omdraaien, maar hoorde de stemmen van zijn vervolgers nu vlak bij.

Elk oogenblik konden die twee hem pakken. Wat moest hij doen om hun te ontsnappen? Hij trok met veel moeite zij arm uit die bewuste mouw. De rest ging gemakkelijk. Hij glipte uit de andere mouw, viel op den grond, stond weer op en rende weg. Zij jas bleef aan het hek hangen.

Toen Anton met een blauw oog, zonder jas en erg vuil thuis kwam, riep Juffie erschrikt uit:

„Maar jongen! Waar heb je gezeten? En wat heb je uitgevoerd?”

„Ik wou een Kerstboom voor Dolly halen”, antwoordde hij, „maar ik heb het niet kunnen doen. Het is mislukt.”

„Maar hoe kom je aan een blauw oog?” vroeg Juffie weer.

Toen zij echter begreep, dat hij niet antwoordde om zijn zusje, dat er bij stond, geen angst aan te jagen, zei zij:

„Ga jij vast naar de speelkamer, Dolly.”

Dolly deed schoorvoetend wat haar gezegd werd en Anton vertelde nu alles aan Juffie. Zij werd er echt boos om.

„Wat ben je toch een domme, ondoordachte jongen!” zei zij. „Je hebt één der dennen beschadigd, die mijnheer ten Hove een paar jaar geleden heeft laten planten en waar hij zoo trotsch op is, zoodat ik juist dezer dagen gehoord heb.”

„Zou ik naar het politiebureau gebracht worden?” vroeg Anton. Hij trachtte zijn stem vastheid te geven, doch zij trilde verraderlijk en zijn oogen stonden vol tranen, al trachtte hij dit in te slikken.

(Slot volgt.)

EEN IJSONGELUK, DAT NOG GOED AFLIEP

DAGEN achtereen was er sneeuw gevallen. Zij lag voeten hoog over velden en in bosschen; ja, op sommige plaatsen had de wind haar zó opgestuwd, dat ze een hooge dijk was geworden. Sinds eenige dagen echter was het helder vriezend weer. Een gladde, blinkende ijsvlakte bedekte rivieren, kanalen en plassen en beloofde heerlijke ijsbanen.

In een klasse van het gymnasium te Beverdam ging het vóór den aanvang der lessen nog levendiger toe, dan anders het geval was. Het was nl. de laatste dag voor de Kerstvacantie. De vriendjes stonden bij elkaar en maakten allerlei plannen voor de reeks van vrije dagen. Vooral hadden de jongens het druk over het vooruitzicht van een mooie ijsbaan op de „grootte vijvers“.

Deze vijvers waren zeer uitgestrekt en omgeven door beschrijke oevers met diepe bochten en hoeken.

Midden in die vijvers lagen eilandjes, waar 's zomers allerlei roeiboortjes langs roeiden en 's winters schaatsenrijders bij voorkeur aanlegden.

Hoe mooi en heerlijk deze vijvers ook waren, stonden zij toch bekend als zeer gevaarlijk water. Bijna elk jaar vorderden zij één of meer slachtoffers. Vooral in den omtrek van den „Meeuwensteen“, dicht bij het kleine „Hazeneiland“ was het heel gevaarlijk. Menig bootje strandde daar bij laag water. In den winter hielden zich daar groote scharen eenden, meeuwen en andere watervogels op, die het water, zoolang de koude het maar eenigszins toeliet, open hielden. En bevoor daar — ondanks hun pogingen en die der menschen — het water toch, dan was het ijs er, al zou het elders ook vrachtkarren kunnen verdragen, dun, bros en bedriegelijk.

De jongens hadden het er druk over, of de vijvers spoedig berijdbaar zouden zijn. Lange Willem, de zoon van bakker Ummels, en Karel Kroon, de predikantszoon, anders de beste vrienden, waren het hierover zó oneens, dat ze op het punt stonden, hun meening op doelbare wijze te verdedigen. Plotseling ging de deur echter open, zoodat allen — in de verwachting, dat hun leeraar er aan kwam — naar hun plaats vlogen.

Des te grooter was echter het gejuich, toen niet deze, maar Hans, de zoon van den pächter van het vischwater — en daartoe behoorden ook de vijvers — binnenstormde.

„Hoera, jongens! Goed nieuws. Luis-ter!“

„Wat is er? — Kom er maar gauw mee voor den dag!“ klonk het nu van alle kanten.

„Ja, als jullie zoo schreeuwt, zeg ik niets. Zou'n lawaaitroep kan ik niet overschreeuwen!“

„Vertel het dan maar gauw; we zijn al snij!“ riep de nieuwsgierige Frits Abels; je brengt ons in spanning.“

„Goed dan de — groote — vijvers — liggen — dicht!“

„Wat? Hoe? De vijvers dicht? Wer-

kelijk? Hoe weet je dat?“ klonk het nu verward door elkaar.

„Stellig, hoor! Ik heb het net van Reinders gehoord, die al heel vroeg buiten was. De baanvegers zijn er al op!“

„Hoera! Dat is heerlijk! Dan gaan we vanmiddag dadelijk schaatsenrijden,“ zei Karel Kroon. „Wie gaat er mee, jongens?“

„Vraag liever, wie er niet meegaat!“ viel Hans hem in de rede. „Zullen wij elkaar om twee uur aan het bootenhuisje vinden en dan samen naar het Hazeneiland rijden? Met z'n allen is 't veel leuker.“

„Prachtig! Maar precies om twee uur, we wachten niet,“ zei Frits Abels. „Die meegaat, moet zijn hand opsteken. — Veertien man dus? Afgesproken!“

Na de les liepen allen naar huis, nadat zij elkaar nog aangemaand hadden te zorgen op tijd te zijn. Hans liep met zijn besten vriend, Chris Harmsen, want zij woonden naast eikaar. Zij waren trouwe vrienden; vooral Chris was erg aan den grooten en sterken Hans gehecht, omdat hij hem altijd tegen jongens, die Chris met zijn lammen linkervoet plaagden, in bescherming nam en ook wel wegens andere plagerijen voor hem in de bres sprong. Hans was heelemaal vervuld van de pret, die hem te wachten stond. Onderweg sprak hij er voortdurend over, tot hij toevallig Chris aankeek, die stil naast hen voortliep.

„Maar jongen, wat scheelt jou?“ vroeg hij. „Je zet een gezicht als een oorworm. Ben jij dan niet in je schik?“

„Dat kun je wel begrijpen! Je weet toch, dat ik met mijn linkervoet niet schaatsenrijden kan en het is dus heelemaal geen wonder, dat ik niet vroolijk gestemd ben!“

„'t Is waar ook! Daar had ik heelemaal niet aan gedacht. Maar dat zou toch al te jammer zijn!“ riep Hans teleurgesteld uit. „Nu heb ik er ook maar half plezier in.“

De vrienden hadden intusschen hun woning bereikt en wilden juist afscheid van elkaar nemen, toen Hans plotseling uitriep:

„Chris, weet je wat? Jij kunt in ons kleine sleetje meerijsen! We binden er een lang touw aan, zoodat er verscheiden jongens aan kunnen trekken — die doen het graag, wat je — en dan ben jij er den heelen middag bij.“

„O Hans, wat 'n prachtig plan! Laten we nu maar gauw alles klaar maken; dan zijn we bijtijds aan het bootenhuisje.“

Toen beiden om twee uur aan de afgesproken plaats kwamen, waren de meeste kameraadjes al present. Karel reed al beentje-over en Frits Abels, die achteruit reed, liet zich door Willem voortduwen. Plotseling hoorde men gekraak; Frits was in zijn volle lengte op zijn rug gevallen, terwijl Willem met een flinke vaart vooruit schoot.

Eindelijk waren allen er. De slede stond op het ijs; Chris commandeerde: „Vooruit!“ en het lichte gevaarte vloog

als de wind over de ijsvlakte, getrokken door acht ferme schaatsenrijders en begeleid door de overigen.

In ongeloofelijk korten tijd was het Hazeneiland bereikt; wel niet door allen geijktijdig, daar menigeen tegen wil en dank verplicht was geweest, het ijs nauwkeuriger en van dichterbij te bekijken dan hem lief was.

„Zoek je dubbeltes?“ riepen de kameraden den stumperd toe, die dan, heel leelijk kijkend, weer opstond, terwijl hij zei: „Ieder op zijn beurt, man!“ Dan schudde hij zich eens flink af en trachtte de anderen weer in te halen.

Toen eindelijk ook de laatste schaatsenrijders bij het eiland gekomen waren, zei Chris, terwijl hij zijn handen wat warm wreef:

„Wat vinden jullie er van, als we eens roovertje speelden?“

„Prachtig!“ riep Hans uit. „Dat is een goed plan! Jij Chris, Karel en Frits en jullie zessen zijn met de slee, die jullie trekken, een smokkelaarsbende, te wijl de anderen commiezen zijn! Jullie rijden met de slee dadelijk weg en vijf minuten daarna volgen wij jullie en trachten je aan de andere zijde te vangen. We mogen echter niet op het eilandje komen. Is dat goed?“

„Zeker,“ zei Karel Kroon; „maar opgepast, dat we niet te dicht bij den Meeuwensteen komen.“

Spoedig was Chris met zijn smokkelaars aan de Westzijde van het eiland verdwenen. Intusschen verdeelde Hans de zijnen in twee heften en toen de vijf minuten om waren, liet hij drie aan de oostzijde wegrijden, terwijl hij zelf met de overigen direct de smokkelaars achterna ging om ze te kunnen insluiten. Nauwelijks waren de smokkelaars den noordkant om, toen zij achter een vooruitspringend gedeelte de drie door Hans afgezonden jongens vóór zich zagen.

In de veronderstelling, dat alle commiezen er aan kwamen, keerden de smokkelaars om, doch nauwelijks waren zij twee minuten verder, of plotseling zagen zij Hans en de twee anderen op korten afstand vóór zich. Onder luid hoera-geroep kwam dit kleine troepje aanstormen. In het eerste oogenblik weken de smokkelaars ongesteld terug maar bijna gelijktijdig besetten zij hun overmacht, zoodat zij den aanval flink afwachten en handgemeen werden.

De drie arme commiezen waren door hun minderheid leelijk in de klem geraakt en het zou hun slecht vergaan zijn wanneer niet plotseling hun drie kameraden te hulp waren geschoten. Nu werd de toestand hachelijk voor de smokkelaars. Naar alle vier windstreken stoven zij uitéén, en de vervolgers hen natuurlijk met den grootsten spoed achterna.

De beide jongens, die de slee met Chris trokken, reden ijlings heen, op den voet gevolgd door Hans en Willem. In den ijver van hun spel lette geen hunner op de richting, welke de slede nam, noch zagen zij het bordje, waarop

„Gevaarlijk!" stond, toen Chris plotseling omkeek en in hetzelfde oogenblik gilde: „Terug! Terug! De Meeuwensteen!"

Maar het was reeds te laat! De beide jongens, die de slede voorttrokken, konden juist nog bijtijds op zij springen, maar de slede reed in volle vaart het wak in.

Onder luid vleugelgeklap en gesnater schoten ontelbare vogels omhoog en fladderden om de sprakeloze jongens heen.

Daar dook de slede weer op, maar — waar bleef Chris? Nu werd ook zijn ijsmuts zichtbaar, doch van hemzelf was niets te zien. Maar ginds — aan den rand van het wak bewoog zich iets: dat moest Chris zijn! Intusschen had Hans al zijn moed verzameld. Jammerdier riep hij: „Chris, Chris! ik zal je helren!" reed erheen en ging, toen hij vlak bij den ijsrand gekomen was, plat op het ijs liggen om een grooter draagvlak in te nemen.

Nu bereikte hij, al voortschuivende, het wak boog zich voorover en greep de jas van Chris. Maar hij trok te vergeefs, daar 't bovenlijf van zijn vriend zich onder het ijs bevond en er door zijn krampachtige bewegingen al dieper en dieper onder geraakte. Reeds voelde Hans de bewegingen van zijn ongelukkigen kameraad minder worden en nog aknd waren zijn pogingen om Chris te redden te vergeefs.

Een kloek besluit en de dappere jongen sprong in het water. Proestend kwam hij weer boven, bereikte met een paar slagen Chris en had hem nu met eenige krachtsinspanning spoedig van onder het ijs naar boven getrokken. Intusschen had Willem de oude plaats van Hans ingenomen en aan hun vereenigde pogingen gelukte het, Chris op het ijs in veiligheid te brengen.

Met eenige moeite en met behulp der overige kameraden, die nu inmiddels toegeschoen waren, gelukte het ook Hans weer op het ijs te komen.

Hoe was het echter met Chris gesteld? Schijnbaar levenloos, met gesloten oogen lag hij daar.

„Laten wij hem flink wrijven, dan wordt hij warm," riep Hans uit.

Allen deden hun best en het waren bange, angstige oogenblikken, die zij met hem bezig waren, totdat er eindelijk in het verstijfde lichaam wat beweging kwam, waarop het ingeslikte water door den armen jongen werd uitgebraakt. Hij werd nu in de slede gezet, in jassen gepakt en daarop ging het zoo snel mogelijk naar de stad terug, want ook voor Hans werd het hoog tijd, dat hij uit zijn natte kleren kwam, die al stijf begonnen te worden.

Spoedig lag de ongeluksplek daar weer stil en verlaten, slechts bezocht door de in het wak zwemmende vogels, terwijl eenige meeuwen in groote kringen nog rusteloos heen en weer schoten.

Het was Kerstavond en overall herschte vreugde en vrede, behalve in de woning van Chris. Daar lag hij in zijn bed, zwaar ademhalend en met door koorts

verhitte wangen, nu eens allerlei verwarde zinnen mompelend, dan weer onrustig heen en weer woelend. Juist was de dokter heengegaan met de belofte later nog even aan te komen, daar tegen den avond de koorts óf tot bedaren moest komen, óf in hevigheid toenemen.

Mevrouw Harmsen zat in diep gepeins verzonken aan het bed en had haar hand zacht op het gloeiende voorhoofd van Chris gelegd. Dit scheen den zieke tot bedaren te brengen, zoodat hij een poosje later rustig adem haalde. Er werd geklopt en op het zachte „binnen" van mevrouw Harmsen, kwam Hans de kamer binnen.

„Wel Hans, ben jij 't?" fluisterde mevrouw Harmsen, „dat is aardig van je, dat je weer eens naar Chris komt kijken. Jij ziet er ook nog slecht uit. Heeft het koude bad je geen kwaad gedaan?"

„O nee, mevrouw: ik ben weer heelemaal klaar," antwoordde Hans. „Ik ben nog wel wat verkouden, maar dat gaat gauw genoeg over."

„Luister eens, Hans," zei mevrouw Harmsen nu: „wat je voor Chris en dus ook voor mij met levensgevaar gedaan hebt, zullen wij je nooit kunnen vergelden. Het bewustzijn, dat je een edele, moedige daad volbracht hebt, moet je grootste loon zijn. Een klein aandenken aan die daad wil ik je echter geven, als bewijs, hoe dankbaar Chris en ik je zijn."

Bij deze woorden gaf mevrouw Harmsen hem een mooi gouden horloge, waarin van binnen een inscriptie en de datum van het gebeurde gegraveerd waren.

Hans was in de eerste oogenblikken sprakeloos van vreugde. Toen stamelde hij woorden van dank en ten slotte zei hij met bevende stem:

„Het heerlijkste geschenk zou voor mij zijn, als ik zekerheid had, dat mijn beste vriend beter werd!"

„Moeder!" klonk een zwakke stem uit het bed en toen mevrouw Harmsen en Hans opkeken, zat Chris met heldere oogen recht op in zijn kussen.

„Lieveling, ben je weer beter?" vroeg zijn moeder overgelukkig, terwijl zij op hem toesnelde. „o, dan is alles weer goed!"

„O Chris, hoe heerlijk!" riep Hans uit.

De jongen was aanmerkelijk beter en nauwelijks had hij een paar woorden gesproken, of de dokter kwam binnen en zag met vreugde de gunstige wending, die de ziekte genomen had.

„Weest u maar niet langer bezorgd," zei hij tegen mevrouw Harmsen. „Hij zal nu wel spoedig heelemaal beter zijn, doch zorgt u er voor, dat hij zich niet meer aan zoo'n ijstochtje waagt."

DE AREND EN HET WINTERKONINKJE.

Eens hadden de arend en het winterkoninkje hooggaanden twist.

Jullie zult dat misschien vreemd vinden en zeker een heel ongelijken strijd tusschen zoo'n grooten vogel als een arend en een klein winterkoninkje. Die zou wel spoedig beslist zijn.

De aanleiding tot den twist was het volgende:

Zij hadden gewed, wie 't hoogst zou vliegen. Alle vogels moesten bij dezen wedstrijd tegenwoordig zijn en de overwinnaar zou tot Koning uitgeroepen worden.

Je zult je kunnen voorstellen, hoe de arend in zichzelf lachte, als hij dacht aan den wedstrijd met het winterkoninkje. Maar dit laatste lachte niet; het was zelfs heel ernstig.

Men gaf het teeken: één, twee, drie! De twee mededingers begonnen gelijktijdig te vliegen, doch op verschillende manier. De arend beschreef groote kringen in de lucht, zooals hij altijd doet, het winterkoninkje daarentegen steeg regelrecht omhoog.

Toen de arend ter hoogte van zijn mededinger was gekomen, ging het kleine diertje op den rug van den roofvogel zitten. De veeren van den arend zijn zoo dik en het winterkoninkje is zoo klein en zoo licht, dat de arend hiervan niets bemerkte.

Intusschen vloog de arend steeds hooger; hij bereikte een verbazende hoogte, totdat hij eindelijk doodmoedig riep:

„Zoo, waar ben je klein ding? Zeker nog heel ver onder mij. Je hebt het natuurlijk moeten opgeven."

„Nee, vriend," antwoordde het winterkoninkje. „Ik ben net even boven je."

Dit was werkelijk het geval. De arend was te vermoed om nog hooger te vliegen, moest zich gewonnen geven en voor een geheel jaar zijn koningschap aan het winterkoninkje afstaan, dat de kleinste koning was, dien de vogels ooit gehad hebben.

EIGEN SCHULD.

door

C. E. DE LILLE HOGERWAARD.

Loekie, Loekie! Is dat knoeien
In je mooie prentenboek;
Zie toch eens, wat groote inktvlek,
O, wat ben je stout; foei, Loek!

Loekie, zul je 't eens gauw laten?!
Blijf toch van den inktpot af! —

Stoute Loekie wil niet hooren,
Maar — ze krijgt een zware straf.

Want op eens — de deur gaat open
Een wie denk je komt er aan?
Moeder, die haar kleine meisje
Boven op een stoel ziet staan.

Stoute Loek schrikt zoo geweldig,
Dat zij tuimelt op den grond
Met den stoel, die juist terecht komt
Boven op haar neusen mond.

Huilen, huilen, niets dan huilen
Doet Loek in den eersten tijd,
Maar — dan fluistert zij bedroefd
— Moesje, wees niet boos, 'k heb spijt.

Moeder zal haar kleine meisje
Dan vergeven voor deez' keer
En nog snikkend stamelt Loekie:
— Moeder, 'k doe het heusch nooit weer!

ONS RAADSELHOEKJE

EEN onzer raadselkinderen schreef hoe hij, in gedachten, mij aan de schrijftafel zag zitten, met een stapel brieven van de vriendjes. En wat denk je van 't? Zou is 't hoor, al zou ik eens wenschen, dat de stapel wat grooter was, maar niet alle jongens en meisjes zijn ons raadselkinderen even trouw. En toch geloof ik wel, dat juist bijna allemaal toestemmen wat een ander raadselkinderen schrijft, dat hij 't oplossen der raadsels zoo prettig vindt.

En nu hoop ik maar, dat de kindertjes, die wel eens verzuimen hun oplossingen in te zenden, als ze dit lezen zich vast en zeker voornemen om voortaan ook geregeld hun oplossingen te sturen. Want, het is wel heel prettig, hoe meer briefjes ik ontvang, hoe aangenamer ik het vind.

Maas B. Dat was niet prettig hè, dat jij en zooveel andere kinderen op school ziek waren, maar gelukkig is alles weer voorbij en ik denk, dat 't kinderpartijtje waarvoor je schrijft allen best bevallen is. En hoe zou je 't vinden, naar Holland terug te gaan?

Heek G. Zou 'n groote kinderkamer lijkt mij wel prettig en daar dan zoo'n hoekje heelemaal alleen voor je zelf te hebben; dat heb je zeker wel aardig ingericht, naar je eigen verlangen.

Willy G. Ja, hoor, die heb ik ook hier in den omstreken wel eens gezien vindt je niet, dat die beestjes verbaazend vlug zijn. Wat was je briefje weer keurig geschreven.

Jacob en Willemien van D. Was er ditmaal niets te vertellen. Maar het is raadsele heb ik ontvangen.

Wim H. Al zijn alle jongens wel eens stout, ik denk toch, dat je je hebt voorgenomen om 't niet meer te zijn. Is 't niet. Zusje wordt dus al een knappe meid. Als ze zoo met de raadsels kan mee doen, dan moet ze zelf ook maar eens een briefje sturen. Zal je haar dat zeggen. Die eend was zeker van je weg gelopen, omdat hij gehoord had dat z'n baas op school ondegend was geweest. Voort aan oppassen hoor. Worden die eendenen uitgebroed?

Wim G. Wat een mooie bonte ster heb je geteekend, wel bedank hoor.

Tenghoe K. Het is mij blij dat je mij grapjes en teekeningen sturen, zoodat ik als ik de enveloppe met je briefjes open maak altijd verwachten kan eens even te moeten lachen, dat pretje met die tekens was al heel aardig.

Tenghoe D. Aan jou zou ik 't zelfde kunnen antwoorden. Die leeuw staat er flink op.

Tenghoe D. Bedankt voor je grapjes.

Bob V. Dat is dus een fijn uitstapje geweest en nu met Paaschvacantie weer naar Prapat, dat zal je wel prettig vinden. Je verwacht zeker een mooi Paaschraapert op school. Ik ga in Juni naar Prapat. Dat duurt dus nog een tijdje.

Maas P. Wat heb jij me duidelijk geschreven, hoe je voor het raam de raadsels zit op te lossen. Ik kan me hest begrijpen, dat je telkens eens naar buiten kijkt, je houdt zeker veel van de natuur. Al was die nu zoo lawaaiig, dan vind ik 't van die buren toch niet mooi om 't arme dier dood te schieten. Denk je dat reigers zoo gemakkelijk te vangen zijn?

May P. Wat zal dat een prettig koel zitje zijn, daar voor dat raam beschaduwed door dien ouden zaambouwen. En in zoo'n schoolbank zit je wel gemakkelijk te werken, is 't niet.

Lida van B. Neen, dat vind ik nu zoo erg niet, want ik kan me zoo voorstellen, dat je 't druk hebt met die ingekkeren. Met dat kiektoestel zul je wel ingenomen zijn, dan kun je op reis zelf foto's

maken en dat zijn aardige herinneringen voor later. Graag wil ik dat kiekje hebben, waarvan je schrijft, maar dat ik niet in je briefje vond.

Als dat nu je laatste briefje geweest is, wensch ik je met je ouders een heel prettig verlof toe.

Mies v.d. B. Och, och zooveel huiswerk. Maar wat zullen jullie knap worden. Zijn je ouders alweer terug. Je bent toch maar prettig uit logeeren geweest en dus zal ten slotte de tijd nog wel vlug voorbij zijn gegaan.

DE OPLOSSINGEN DER RAADSELS UIT NO. 9 ZIJN:

Voor de grooteren.

1. Dordogne. Doorn doge, rog, Goor.
2. Barcelona.

	B	
	j	
	a	
	s	
	c	
	h	
	o	
	r	
	e	
	l	
	o	
	n	
	a	

3. Zij heeft ongelukkig geloot (tong).
Je doet heusch oliedom Marie. (scho).
Hij zal morgen niet weer te laat komen (zalm).
Zij had blijkbaar slecht op het kind gepast (baars).
Werd de kar per ongeluk omgegooid, of was er moedwil in het spel? (kasper).
4. Eg, mond: Egmond.

Voor de kleintjes.

1. Zuil, muil, knuil, vuil.
2. Rob, (m)ijn; robijn.
3. Kangoeroe.
4. De sla kan onmogelijk nog goed zijn. (slak).
Zeg eens joke, vergeet je ook naar bed te gaan? (kever).
Ik zal voor een keer mijn toestemming geven. (ree).
Kwam dat mensch in de kamer, Anna? (hinde).
Jan gaat met Ko en Piet fietsen. (koe).

Om op te lossen.

Voor de grooteren.

1. Ladderraadsele.

×	1ste (bovenste) sport een speer- cerij.
×	2de sport een voorwerp om uit te drinken.
×	3de " een landbouwpro- duct.
×	4de " een jongensnaam.
×	5de " een lichaamsdeel van een groot dier.
×	6de " een natuurverschijn- sel.
×	7de " een viervoetig dier.
×	8ste " iets dat altijd min- der is dan het geheel.

De woorden bestaan allen uit 5 letters en de middelste letters vormen, van boven naar beneden gelezen, den naam van een rijk in Europa.

2. Welke vrucht kun je maken van:
el eb mor.
3. Mijn geheel wordt met 9 letters geschreven en noemt een dorp in Overijssel.
Een 5, 3, 7, 4 is een [snaren-instrument.
Een 8, 9, 6, 4 dient om iets af te sluiten.
5, 3, 7, 8 is een kleverige vloeistof, die sommige boomen opleveren.
Een 2, 3, 1 is een stapel.
Een 1, 2, 3, 3, 7, 9 is een lichaamsdeel van een dier.
4. Ik ben een berucht Keizer uit de oudheid. Keer mij om en plaats een o vóór mij, dan krijg je lichaamsdeelen. Welke?

Voor de kleintjes.

1. Verborgen plaatsen in Nederland. Wij hebben u gisteren gezien. Ik liep haastig door naar h is. Op dien heuvel plantten zij ouders jonge boomen.
De ragebol stond niet op zijn plaats.
2. Mijn geheel wordt met 9 letters geschreven en noemt een stad in het Noorden van Nederland.
7, 2, 3, 8, 4 is een kleur.
Een 2, 5, 6, 1 is een rond voorwerp.
6, 8, 7, 8, 9 is een getal.
Een 2, 8, 9 maakt deel uit van een kippenhok.
3. Ik ben heel hard. Onthoofd men mij, dan word ik armer.
4. Met b ben ik een muziekinstrument, met j een kledingstuk, met g zeer braadbaar, met p maak je m, terwijl je loopt, en met kt ben ik in de school te vinden.

Oplossingen inzenden vóór 24 Maart a. s.

OPLOSSING VAN HET GEDAANTE-VERWISSELING-SPELLETJE.

